

حقوق مراقبت بهداشتی من

رهنمودی برای افرادی
که اختلال ادراکی دارند

همانطور که در منشور استرالیایی حقوق مراقبت بهداشتی (Australian Charter of Healthcare Rights) آمده، افراد دارای اختلال ادراکی حق دارند هنگام دریافت خدمات بهداشتی ایمن بوده وباشند.

منشور استرالیایی حقوق مراقبت بهداشتی (Australian Charter of Healthcare Rights) حقوقی را شرح می دهد که در مورد همه افراد و در همه ی محیط های بهداشتی کار برد دارد.

این منشور انتظاراتی را که شما، یا شخص مورد مراقبت تان می توانید هنگام دریافت مراقبت بهداشتی داشته باشید را تشریح می کند.

این رهنمود برای کسانی که اختلال ادراکی دارند، مراقبت کنندگان، اعضای خانواده و حامیان آنان می باشد. منظور از این برگه اطلاع رسانی ارائه آگاهی بیشتر پیرامون حفظ امنیت و پشتیبانی از شما هنگامی است که در بیمارستان و سایر محیط های مراقبت های بهداشتی هستید.

اختلال ادراکی چیست؟

افراد در هر سنی ممکن است به علت شرایطی مانند زوال عقل، روان پریشی، صدمه مغزی اکتسابی، سکته مغزی یا ناتوانی هوشی با اختلال ادراکی به سر برند.

اختلال ادراکی می تواند دائمی، مانند زوال عقل، یا یک تجربه موقت، مانند روان پریشی باشد.

افرادی که اختلال ادراکی دارند ممکن است با حافظه، احساسات، اندیشیدن، یا برقراری ارتباط مشکل داشته باشند. انواع مختلفی از اختلال ادراکی وجود دارد، و هر کس ممکن است تجربه متفاوتی داشته باشد.

کسی که اکنون با اختلال ادراکی، شامل زوال عقل به سر می برد، احتمال بیشتری دارد که در مدت اقامت در بیمارستان به روان پریشی مبتلا شود.

من به دانستن چه چیز نیاز دارم؟

محیط های ارائه کننده مراقبت های بهداشتی موظف هستند که مراقبت بهداشتی با کیفیت بالایی را در اختیار افرادی که اختلال ادراکی دارند قرار داده و آنها را ایمن نگه دارند.

برای محافظت از مردم در برابر آزار و برای بهبود کیفیت مراقبت بهداشتی، هشت استاندارد ملی ایمنی و خدمت بهداشتی با کیفیت وجود دارند. این استانداردها سطح مراقبت برای بیماران را معین می کنند و باید در محیط های مراقبت بهداشتی رعایت شوند.

گروه های متفاوتی از مردم با هم کار می کنند تا افرادی که اختلال ادراکی دارند را در محیط های مراقبت بهداشتی ایمن نگه داشته و از آنان پشتیبانی نمایند. این شامل شخص دارای اختلال ادراکی، مراقب ها، اعضای خانواده و کارمندان محل مراقبت بهداشتی می باشد.

شما حق دارید به خدمات ترجمه گفتاری و نوشتاری دسترسی داشته باشید. اگر به این خدمات نیاز دارید، دانستن آن برای کارمندان مرکز مراقبت بهداشتی بسیار مهم است.

خدمات ترجمه نوشتاری و گفتاری در 24 ساعت شبانه روز و 7 روز هفته در دسترس می باشد: شماره تلفن: 131 450

من چه کار می توانم بکنم؟

برای افرادی که اختلال ادراکی از جمله روان پریشی دارند

شما حق دارید به پزشکان، پرستاران و سایر کارمندان مراقبت بهداشتی خود بگویید که:

- اگر هروقت احساس نمی کنید که وضعیت شما عادی است
- به چه کمک هایی نیاز دارید
- برای شما چه چیزی مهم است
- اولویت های درمانی تان چیست
- طرح ریزی از پیش برای مراقبت تان چیست
- چه نوع دارویی در حال حاضر مصرف میکنید.

شما حق دارید که اطلاعات شفافی درباره شرایط خود، مزایا و خطرات بالقوه انواع آزمایشات و درمان ها را دریافت کنید، تا بتوانید آگاهانه برای انجام آنها رضایت بدهید.

شما حق دارید که در تصمیم گیری شرکت کرده و در انجام این کار پشتیبانی شوید. اگر نمی توانید برای درمان رضایت بدهید، مگرآنکه در فوریت های پزشکی باشد و گرنه کارمندان باید از جانشین شما یا یک تصمیم گیرنده قانونی رضایت بگیرند.

اگر خواسته باشید، حق دارید از مراقبت کننده، عضوی از خانواده یا شخص حامی خود بخواهید دخالت نماید.

شما حق دارید که در محیطی ایمن، آرام و محترمانه درمان شوید.

اگر هنگام مراقبت از شما اشتباهی صورت گرفته حق دارید که آن را به شما بگویند.

برای اعضای خانواده و مراقب ها

به عنوان یک عضو خانواده یا مراقب، شما می توانید سهمی در مراقبت با کیفیت بالا و ایمن داشته و کمک کنید اطمینان حاصل شود که شخص مورد مراقبت شما مادامی که در یک محیط مراقبت بهداشتی است، مورد حمایت بوده و احساس ایمنی نماید. دخالت شما باید همیشه بازتابی از نیازها و اولویت های شخص مورد مراقبت تان باشد.

شما مسئولیت دارید که:

اگر شخص مورد مراقبت شما هنگام پذیرش یا هر وقت دیگر در هنگام اقامت در بیمارستان وضعیت عادی خود را ندارد به کارمندان مراقبت بهداشتی اطلاع دهید.

به کارمندان مراقبت بهداشتی توضیح دهید که عادات روزانه فرد چیست، چه کمک هایی ممکن است سودمند بوده، و چگونه در هنگام غیبت شما به او می توان آرامش بخشید.

به بیمارستان فهرستی به روز رسانی شده از همه داروهای نسخه ای و غیر نسخه ای و دوزهای آنها را بدهید و همه آن داروها را به بیمارستان بیاورید.

برای کمک، خانواده و مراقب ها چه کار می توانند بکنند؟

صحبت با کارمندان مراقبت بهداشتی اگر فرد تحت مراقبت شما وضعیت معمول خود را ندارد.

یادآوری روز، تاریخ و وضعیت به عزیزتان

نگهداری همه عینک ها، سمعک ها، وسایل کمکی برای راه رفتن، و دندان مصنوعی در دسترس

آوردن همه داروهای روزآمد شده با خودتان

گفتگو درباره خانواده، دوستان و موضوعات مانوس

See sources.

حمایت از افراد دارای اختلال ادراکی در تصمیم‌گیری یک موضوع کلیدی در زمان دریافت مراقبت بهداشتی است.

اگر شخص قدرت تصمیم‌گیری داشته باشد، حق دارد که به طور **مستقل** درباره زندگی خود تصمیم‌گیری نماید.

اگر شخص به تنهایی نمی‌تواند تصمیم بگیرد، حق دارد مورد پشتیبانی بوده و در تصمیم‌گیری از یک فرد حامی مورد انتخاب خویش مانند عضوی از خانواده یا دوستی به او کمک شود - **که به آن تصمیم‌گیری با پشتیبانی می‌گویند.**

اگر و هر گاه شخص توانایی تصمیم‌گیری ندارد، یک دیوان یا خود شخص می‌تواند از پیش فرد دیگری را به عنوان نماینده انتخاب کند، و اگر کسی منصوب نشده، قوانین ایالتی یا سرزمینی فردی را منصوب کنند - این را **تصمیم‌گیری جانشین** می‌گویند.

در جایی که امکان داشته باشد، باید رضایت شخص مورد مراقبت را برای شرکت در تصمیم‌گیری درباره درمان و تصمیم درباره مراقبت مستمر از وی بگیرد. تا آنجا که مقدور باشد او را در بحث‌ها دخالت دهید.

چه توقعی می توانم داشته باشم؟

از کارمندان مراقبت بهداشتی

همه کارمندان مراقبت بهداشتی ملزم هستند که مراقبت ایمن، محترمانه و با کیفیت بالا را برای افرادی که اختلال ادراکی دارند تأمین نمایند، از جمله دستیابی به خدمات ترجمه گفتاری و یا نوشتاری در صورت نیاز.

همه سازمان های مراقبت بهداشتی موظف هستند که تشخیص دهند که بیمار اختلال ادراکی دارد و با این شخص، مراقب ها و خانواده ها در یک محیط ایمن، آرام و محترمانه کار کنند.

به عنوان بخشی از استانداردهای ملی ایمنی و خدمت با کیفیت بهداشتی، همه سازمان های مراقبت بهداشتی موظف هستند که تست غربالگری برای اختلال ادراکی را انجام داده، و نسبت به تغییرات در ادراک بیمار واکنش نشان دهند. طبق استاندارد شماره 5: استانداردهای جامع مراقبت، کارمندان مراقبت های بهداشتی باید افرادی که در معرض ریسک روان پریشی هستند را شناسایی نموده و اقداماتی را انجام دهند تا آزار به او را به حد اقل تقلیل دهند.

اگر کارها طبق برنامه پیش نرفت چی؟

فرایندهای بازخورد (نظرخواهی) و شکایت

سازمان های مراقبت های بهداشتی، از جمله بیمارستان ها برای نظرات شما ارزش قائل هستند. این به سازمان مزبور کمک می نماید که چه چیزهایی خوب پیش رفته اند و کدام باید بهبود یابند. اگر درباره خدمات مراقبتی از خود یا از شخص مورد مراقبت تان شکایتی دارید، کوشش کنید تا با همان سازمان مراقبت بهداشتی به طور مستقیم موضوع را حل کنید. اگر سازمان واکنشی نشان نداد، یا از واکنش دریافتی راضی نبودید، شاید بخواهید که با اداره رسیدگی به شکایت های بهداشتی در ایالت تان تماس بگیرید.

اگر کارها طبق برنامه پیش نرفت ، یک فرایند رسمی موسوم به **فاش سازی بی پرده** وجود دارد. فاش سازی بی پرده بحث بین سازمان مراقبت بهداشتی و شخص، خانواده او، مراقب ها و سایر افراد پشتیبان او پیرامون حادثه ای است که هنگام مراقبت پیش آمده و موجب آزار بیمار شده است. برای یافتن آگاهی بیشتر درباره فاش سازی بی پرده، لطفاً از اطلاعات بیشتر در صفحه بعد دیدن کنید.

از کجا می توانم آگاهی بیشتری پیدا کنم؟

تارنماهای مفید

منشور استرالیایی حقوق مراقبت بهداشتی

(Australian Charter of Healthcare Rights):

safetyandquality.gov.au/australian-charter-healthcare-rights

آگاهی پیرامون فاش سازی بی پرده برای مصرف کنندگان:

[/safetyandquality.gov.au/our-work/clinical-governance](https://safetyandquality.gov.au/our-work/clinical-governance)

open-disclosure/implementing-open-disclosure-framework/

open-disclosure-resources-consumers

رهنمودهای عالی برای مراقبت بهداشتی ایمن:

safetyandquality.gov.au/publications-and-resources/

resource-library/top-tips-safe-health-care

cognitivecare.gov.au: مراقبت از اختلال ادراکی:

زوال عقل استرالیا (Dementia Australia): خط کمک تلفنی از 8.00 بامداد

تا 8.00 شب زمان استاندارد شرق استرالیا، دوشنبه تا جمعه، 1800 100 500:

dementia.org.au

طرح ریزی مراقبت از پیش استرالیا (Advance Care Planning Australia):

advancecareplanning.org.au/#/

مرکز همپاری کاهش ادراک (Cognitive Decline Partnership Centre):

cdpc.sydney.edu.au/research/planning-decision-making-and-risk

انجمن روان پریشی استرالیا (Australian Delirium Association):

delirium.org.au

صدمه مغزی استرالیا (Brain Injury Australia): 1800 272 461:

braininjuryaustralia.org.au

منابع

1. Sinclair C, Field S, Williams K, Blake M, Bucks RS, Auret K, Clayton J, Kurrle S. پشتیبانی در تصمیم گیری: رهنمودی برای افرادی که با زوال عقل به سر می برند، اعضای خانواده و مراقب های آنان. سیدنی: CDPC، 2018.

2. اقتباس از: Dementia Australia.

سپاسگزاری

این نشریه با همکاری Dementia Australia، افرادی که با زوال عقل به سر می برند، و مراقب های آنان تدوین شد.

تعریف اصطلاحات مفید:

محیط های مراقبت بهداشتی شامل بیمارستان های دولتی و خصوصی، محل های جراحی روزانه، خدمات بیماران سرپایی، بیمارستان های توانبخشی و دندانپزشکی و ورود به و خروج از محیط های مراقبت بهداشتی می باشند.

زوال عقل مجموعه ای از علائم ناشی از این ناخوشی است که بر روی مغز اثر می گذارد. این یک بیماری خاص نیست. زوال عقل ممکن است بر روی اندیشیدن، رفتار و توانایی انجام کارهای روزمره تأثیر نماید. کار مغز تحت تأثیر واقع شده و آنقدر کافی است که در زندگی عادی، اجتماعی، عاطفی یا کاری اختلال ایجاد نماید.

روان پریشی یک عارضه موقت می باشد. فرد ممکن است گیجی، سرگشتگی، داشتهو نتواند تمرکز نماید. روان پریشیدر صورتی که درمان نشود ممکن است عواقب جدی داشته باشد، ولی اگر علت یابی و درمان گردد، می توان آن را بهبود بخشید. روانپریشی ممکن است در نتیجه دارو، عفونت، کم شدن آب بدن(تشنگی) یا یبوست ایجاد شود.

برای آگاهی بیشتر از این تارنما دیدن کنید:
safetyandquality.gov.au/your-rights